

تزوییم دولتی

حادثه ملعوظ و عکس الفعل آن

رسم بر این شد است که هر بار جریکهای **السطینی** در داخل اسرائیل دست به عملیاتی میزند با اینکه چند ساعت پیش اسرائیل از زمین و آسمان به حال لیلان حمله می‌برد و نواحی جنوب لبنان را به نلاوی اقدامات چریکها دفعه داشتند و سازمانهای **ملوک انتظام** چنین تهاجمی می‌رفت و چنان فیض شد.

دولت اسرائیل ادعایی کرد که هر چریکهای **السطینی** از مردمهای جنوبی لبنان وارد عرصه اسرائیل می‌شوند، و چون دولت لبنان اقدام مؤثری برای مقابله باعث شد اسرائیل برای حفظ امنیت خود مبارز است، موافع چریکها را در داخل لبنان منهدم ساخت.

فرض که چنین ادعایی وارد باشد، و چریکها از طرقی لبنان به خاله اسرائیل نفوذ کنند، اگر اسرائیل با این همه امکانات و تجهیزات قادر نیست جلوی ورود گماشده را به خالکشید بگیرد پسلور منفع است لبنان را مقدور است محدودش باعث خروج آنها شود؟

دلایل ذیادی هست که نشان می‌دهد قیامت چریکها در داخل اسرائیل عموماً بوسیله **السطینی** های هقبیم اسرائیل انجام گرفته و این علی اگر اهداف اسرائیل را افسوس کنم که چریکها از مرز لبنان وارد می‌شوند با اقدام نلافی جوانانه اسرائیل لایل تحریبه تخریب شده و دلت اسرائیل هر یار تا کینه کند که قیامهای هیچ ممانعتی نداشند بلکه باید باشد موضوع از وریم از محکومیت آن تدوین شود، اما همین دلالت بمحض آنکه ما مواردي اذعلیات چریکی در خاله خود را دروغی نمایند و تراپ و تانک و موشک و هواییما به خاله اینها ناگز و کام اندوههای خود را امدادهای خشونت آمیز قتل و هدم و تخریب به اینگاهه **السطینی**ها گشیل میدارند آخر چنگره می‌توان تزوییم را از اینحیه مشتمل هر دم را نمایند از وطن و آواره و سرگردان محکوم کردن، و از طرف بت حکوم مجاز شمرد؟

آخرین مدرمن که سرزین آنها را غصب و ملیشان را سلب کرده‌اند و بیست و شش سال است در حالت سرگردانی و آوارگی و بیشگ و سیزده سالی برند به عملیات ترویزی متوسل شوند، هر یار ای آنها ای است در حالی که اقدام منقابل دولت اسرائیل را با همچوی های اینهاست این بروج کرد اسرائیل نسبتاً نزدیک بخود را با توسل به خشونت و تهدید تأمین کند و تهریه این را نمایت کرده است، که تنها راه منطقی که اسرائیل برای رهینه ازین بست موجود و دست یافتن به آریش و امیت در مقابل دارد، راه صلح است و همچوی صلحی در مغایط قطعیت تخریب شده است، برگ آنکه شخصی و حقوق و منافع مردم فلسطین باشد، اثلاحت شماره ۷-۱۴۶